

Kelebek Ömürlü Şiirlerim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Ağustos 2023

Düşlerimi teğet geçti geçeli gerçekler gerekçelerini aradım ve sundum ömrün: biteviye ıslıklandığım patikalarda pata küte sevdiğim kadar ömrü, bazen şiir olup kondum çiçeğe bazense kelebek ömürlü şiirlerimle nabzını tuttum yaşamın...

Bana sunulan bir sertifikayı doğduğumda
Annemin kucakladığı bedenim
Sür-git ağlarken annemse okşarken tenimi
Titri neydi sahi hayatın?
Kimine çocuk veren Rabbim
Kimisi ise sallarken boş beşiği

İngelerdi sürtük hecelerini duayeni
Bir esinti
Bir rahmet...
Sözcüklerdi içimde açan çiçek çiçek
Mis kokulu anne sevgisi
Deştiğim kadar heceleri
Bir batında doğdu mehtap ve güneş.

Asıktı surati semanın

Taziyelerimi sunduğum gecenin
Pervazında kollarken
Önümü arkamı
Yuhalayansa bir densiz, hayallerimi
Ötekileştirdikleri varlığım
Oysaki ötenazi istemiştim ben Tanrıdan
Gel gör ki sundu bana yaşam denen ırmağı

Hacizliydi kimi yürek
Cezbedense beni sadece sevgi ve içimde saklı nice dilek
Bir de baş veren umudun sarmalında
Üstüne çizik attığım dünde kalan tek gerçek:
Elbet sevdiğim kadar sevilmediğim
Oysaki aşk ve sevgi en haşmetli rahmet
Varsın iştiğal oldukları sadece gıybet o
İnsanlığın ar damarında saklı tutulmalıydı oysa asalet

Sözcükler kordu yürekse kör
Yalnızlığım adeta bir bor madeni
Sevdiğim kadar sarktığım o pervaz
Kuş bakışı yaşamak ve coşmak
Sandık dolusu naftalinli düş varsın bir hayalden ibaret
Olsa bile neydi ki yaşamak?
Tensiye ettiğim kimi insan ve günümde saklı
Hicvi yalnızlığın kutsandığım kadar acımaçlı
Bakışlarla hemhal
Nazım niyazım varsın olsun insanların gözünde bir sanrı

İstikrarla sevdiğim
İtiraz etmeden saklı tutulası içimde onca kördüğüm
İsyanı bastıran iç sesim
İçtimadayım yine kalemin
Seyrüseferinde itiraz hakkımı dahi kullanmadan
Kabullendiğim kader ve keder
Başım gözüm üstüne

Hercai mi duygular?
Mümkün ve de muteber.
Askıntı mı hüznün yüreğim yandığı kadar?

Yâd edilesi dünüm ve koca ömür
Aşkla aşına kıldığım her hikâye her şiir
Bir bilinmeze daha şerh düştüğüm
Bilindik tek güdü sevginin neşrinde
Yazılası ömrün nesrinde
Azadesi ufkun
Azığa aldığım dünüm
Ar bildiğim kadar rahmeti
İçime çektiğim anbean günbegün
Yeter ki rızası olsun Rabbin
Rengimle solup açtığım bir gülüm madem
Yazmaya durduğum her şiir
Varsın ölü doğsun çocuklarım

Ufkuma bandığım umuda dair
Dünümü andığım günümle hemhal
Yâdım ve yarenim ve yârim
Tüten dumanıyım sönmeyen yangının
Tutturduğum kadar tutuklusu kâinatın
Tutuşan yere göğe duyduğum şükür gününe ve hüznüme
Razı bir kıta misali içimde açan şiirlerin her birine
D/okunmakla iştiğal
Bahşedendi mademki Yaratan
Hali hazırda bir çocuk başında esen kavak yelleri
Ve de hayalleri
Yol olmuşken hayata
Umutdumsa illa ki varmak beni çağırın ufka...